

POLITISK ORIENTERING

den 26. november 2015:

Det er Obamas ansvar, at Tyrkiet skød et russisk fly ned over Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Stem NEJ den 3. december:
Bevar retsforbeholdet.
Videoer fra demonstrationen
den 21. november med Tom
Gillesberg og
Christian Bechmann Olesen.

Tale af Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet.

Tale af Christian Bechmann Olesen, fhv. folketingskandidat uden for partierne, som stillede op sammen med Schiller

Instituttets Venner.

Info-Video med Christian Bechmann Olesen

Schiller Instituttet intervenerer i DIIS- konference: Kinas voksende indflydelse i Mellemøsten

København, 13. november 2015 – Den 10. nov. afholdt Dansk Institut for Internationale Studier, DIIS, et heldagsseminar om Kinas nye rolle i Mellemøsten. To medlemmer fra Schiller Instituttet i København fik lejlighed til at indskyde længere kommentarer, stille spørgsmål og få kontaktinformation fra de fleste af de internationale talere og mange interessante deltagere.

Invitationen begyndte: »Er magtbalancen mellem USA og Kina ved at ændres i Den persiske Golf? Vil Kinas stigende økonomiske interesse i Golfen føre til en mere aktiv kinesisk udenrigs- og sikkerhedspolitik der? Hvad er forventningerne til Kina fra de arabiske Golfstater, og vil Kina kunne håndtere dem?«

Der var talere fra Kina, Japan, Mellemøsten, Danmark og Norge. Konferencen foregik på engelsk; programmet kan ses her: www.diis.dk/en/event/china-and-the-challenges-in-greater-middle-east og videoen vil snarest være tilgængelig.

Schiller Instituttets første intervention lød (parafrase): USA

modarbejder politikken med Den nye Silkevej, som Schiller Instituttet har været fortalere for siden 1990'erne, fordi USA agerer som en britisk agent for at forhindre afslutningen af den unipolære verden. Der er fare for en atomkrig, som blev adresseret ved en konference i Washington. Kina opfører sig mere amerikansk end amerikanerne – dvs. mere, som USA plejede at være. Spørgsmålet er, hvordan kan vi få USA til at opføre sig som en republik og samarbejde med Kina og BRIKS? Kina foreslog økonomisk udvikling i Syrien under topmødet i Wien. Kan I sige noget om dette?

Den japanske taler, der havde talt om Kinas rolle i Afghanistan, bad SI om at uddybe spørgsmålet, hvilket gav hende mulighed for at sige mere om BRIKS og Kinas indsats for at hæve levestandarden for sin befolkning; at initiativet med Ét bælte, én vej måtte forlænges (ind i Mellemøsten, -red.) Vi må få Vesten til at droppe sin politik og erkende, at tiden er kommet for en multipolær verden.

Den japanske taler sagde, det var et meget vigtigt spørgsmål, og svarede, at vi bør droppe konfrontation over for Kina om »principper«, som menneskerettigheder, og gå sammen med dem om at gennemføre »praktiske« (dvs., økonomiske og politiske) løsninger. En dansk taler, der arbejder i den politiske afdeling i den Danske Ambassade i Washington, pegede på områder, hvor USA og Kina allerede samarbejder.

Schiller Instituttets anden intervention kom efter taler om islamisk ekstremisme i Kinas Xinjiang-provins, og om stormagtskonflikter med Mellemøsten som omdrejningspunkt, og som var meget kritisk over for USA's nylige politik for regimeskift. Den anden SI-repræsentant fulgte op på den første, med den rolle, SI har spillet med forslaget om politikken for Den nye Silkevej, Helga Zepp-LaRouches opfordring til, at Kina forlænger denne politik ind i Mellemøsten og Afrika som en løsning på den aktuelle flygtningemigration, det kinesiske forslag ved topmødet i Wien om at genopbygge Syrien samt vores forslag til en økonomisk

genopbygning af Syrien.[1] Hvad med kinesisk, amerikansk osv. samarbejde om at genopbygge Syrien?

Da disse spørgsmål kom gruppevis, blev de desværre ikke besvaret under det offentlige møde, men under en privat diskussion bagefter. Seminaret var live-streamet, så mange flere har kunnet høre SI's interventioner.

SI's repræsentanter talte med næsten alle deltagerne i pauserne og fik stor interesse omkring vores rapport om Den nye Silkevej, samt kontakter, vi følger op på.

[1] Se [Projekt Fønix: En genopbygningsplan for Syrien](#)

POLITISK ORIENTERING den 12. november 2015: Flygtningestrømninger er virkningsløs symbolpolitik, kun udvikling kan forhindre kaos

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER: Samarbejde eller krig?

Flygtningekrisen i Europa er skriften på væggen. Kun ved at erstatte Obamas konfrontationspolitik med et samarbejde med Rusland og Kina kan der gives en vej ud. IS må besejres militært, men samtidig må der også økonomisk opbygning til. Høring i USA's kongres om faren for atomkrig. Obama afsløret som morder i nye, lækkede dronepapirer. Stem nej 3. december. Skift COP21 i Paris fra konferencen for folkemord til konference for udvikling for hele menneskeheden. Dette er en redigeret udgave af Tom Gillesbergs nyhedsopdatering fra den 9. november. Lyt med på www.schillerinstituttet.dk/

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 9.
november 2015:**

**Havner vi i himmel eller
helvede?**

**Faren for atomkrig, samt
muligheden for samarbejde**

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 29.
oktober 2015:**

**Flygtningekrisen: kræves:
handling nu//**

**Obama truer Kina med militære
midler**

Med formand Tom Gillesberg

Schiller Instituttet indtager Folketinget under Kulturnatten 2015

Schiller Instituttets delegation med seks aktivister, alle udstyret med T-shirts med vores slogan: "Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig", diskuterede vores politik med mange ministre og folketingsmedlemmer. Det blev til samtaler med alt fra Lars Løkke Rasmussen og tre andre ministre, til fire partiformænd og ca. 15 andre folketingsmedlemmer.

Hovedpunkterne var nødvendigheden af en Glass/Steagall-bankopdeling og udvidelsen af Kinas infrastrukturprojekt "Den nye Silkevej" til ind i Mellemosten og videre til Afrika for at skabe den økonomiske udvikling, der er helt nødvendig for at fjerne grobunden for terrorbevægelserne og dæmme op for de mange tusinde flygtninge, der i øjeblikket søger til Europa for et bedre liv.

Vi gav medlemmerne vores publikationer om disse emner og viste dem også EIR's Specialrapport "The New Silk Road becomes the World Land-bridge". Det er en drejebog for skabelse af økonomisk udvikling i disse områder, og i hele verden. Flere af medlemmerne ville gerne læse en pdf-version af rapporten, som er blevet sendt til dem.

RADIO SCHILLER den 12. oktober 2015: Vesten er delt mellem dem , der anerkender eller fornægter den nye verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

EIR's interview med Andreas Mogensen udgivet i den tyske avis Neue Solidarität

Frieden durch internationale Kooperation im Weltraum

Følgende artikel blev udgivet i Neue Solidarität, Nr. 40, den 30. september 2015

Læs også den danske version her af en pressemeddelelse som blev publiceret på EIR's (Executive Intelligence Review) hjemmeside den 19. september 2015. Læs den engelske version her.

Andreas Mogensen war als erster Däne im Weltraum und löste

damit eine Welle des Optimismus in Dänemark aus.

Am 2. September 2015 um 10:37 Uhr Ortszeit schrieb Andreas Mogensen Geschichte, er flog als erster dänischer Astronaut in den Weltraum. Mogensen als Vertreter der Europäischen Weltraumbehörde (ESA) und seine Reisegefährten, die Astronauten Sergej Wolkow (Russland) und Aidyn Aimbetow (Kasachstan), starteten an Bord einer russischen Sojus-Rakete vom Kosmodrom Baikonur aus, das in Kasachstan liegt, aber von der russischen Weltraumbehörde verwaltet wird. Die zehntägige Mission bestand im wesentlichen darin, die Sojus-Kapsel zur Internationalen Weltraumstation (ISS) zu steuern und von dort aus mit einer anderen Sojus-Kapsel, die dort seit sechs Monaten „geparkt“ war, wieder zur Erde zurückzukehren.

Mogensen, der an der Universität von Texas in Austin einen Doktorgrad in Weltraum-Ingenieurwesen erworben hatte, mußte eigens für diese Reise Russisch lernen, um in Rußland lernen zu können, wie man die Sojus-Kapsel steuert. Der Name der Mission lautete „Iriss“ – eine Kombination aus Iris und ISS. Iris ist die griechische Göttin, deren Name sowohl „Regenbogen“ – das Zeichen des Friedens – als auch „Botschafter“ bedeutet: Sie ist die Botin der Götter des Olympos, Mittlerin zwischen dem Kosmos und den Menschen.

Während seines Aufenthalts auf der ISS führte Mogensen zwölf Experimente durch. Wohl am aufregendsten war eines, mit dem dokumentiert wurde, was während eines gigantischen Wirbelsturms über den Wolken geschieht. Von der Kuppel – dem Panoramafenster – des russischen Moduls aus gelang es ihm, blitzende „blaue Strahlen“ (*blue jets*) zu filmen, das sind wiederholte, stichflammenähnliche Entladungen. Während seiner Pressekonferenz am 16. September äußerte er seine Freude und Begeisterung darüber, daß es damit zum erstenmal überhaupt gelungen war, dieses Phänomen zu beobachten und zu filmen.

Mogensen nahm auch sog. „rote Kobolde“ (*red sprites*) auf, mächtige rotfarbige Entladungen, die 1989 erstmals entdeckt

worden waren. Während dieses Experiments mit der Bezeichnung „Thor“ – nach dem nordischen Gott des Donners – verfolgten Forscher auf der Erde den Wirbelsturm und dirigierten Mogensens Aufnahmen. Sein Video eines Wirbelsturms über Indien, der die blauen Strahlen erzeugte, finden Sie im Internet unter: https://youtu.be/dY5F_gEexAY

Mogensen testete auch einen neuartigen Weltraumanzug, der den schädlichen Wirkungen der Schwerelosigkeit auf die Wirbelsäule entgegenwirkt. Er steuerte automatische Landesonden zur Erde, als Simulation für zukünftige Mond- und Marsmissionen. Zwei Minisatelliten namens „Cubesats“ – der eine von dänischen Studenten, der andere von einem dänischen Raumfahrtunternehmen gebaut – wurden mit zur Weltraumstation gebracht, um später ausgesetzt zu werden. Ein weiteres Experiment, um festzustellen, ob kleine Papierstücke auf der Oberfläche von Wasserblasen bleiben oder in diese hineingezogen werden, hatten sich dänische Schulkinder ausgedacht, die damit einen Wettbewerb gewannen.

Mogensens Mission löste eine Welle des wissenschaftlichen und technischen Optimismus in Dänemark aus. Fast das ganze Land war frühmorgens aufgestanden, um den Start der Mission um 6.37 Uhr mitzuverfolgen, er wurde in Planetarien, Gymnasien und sogar Grundschulen sowie der Zentrale des Dänischen Industrieverbands übertragen, der eine Konferenz über das „Abenteuer Weltraumgeschäft“ veranstaltete. In den Abendnachrichten wies der Vorsitzende des Industrieverbands darauf hin, daß jede Dänische Krone, die für die Weltraumforschung ausgegeben wird, 4,5 Kronen an Nebenprodukten erwirtschaftet. Alle Gelder, die Dänemark an die ESA bezahlt, fließen in Form von Aufträgen an dänische Unternehmen zurück.

Das ganze Land verfolgte Mogensens Mission in den Medien. Einmal sprach er per Videoschaltung des nationalen Fernsehsenders mit dem Ministerpräsidenten und mit den Schulkindern, die sich das Blasenexperiment ausgedacht hatten.

Andreas Mogensen hat mit seiner Entschlossenheit, sich für den Einsatz als Astronaut zu qualifizieren, seiner Leidenschaft für die Raumfahrt, wissenschaftliche Entdeckungen und den technischen Fortschritt, seiner erfolgreichen Mission und seinem Einsatz dafür, die Jugend für das Studium der Wissenschaften zu begeistern, die Grundlage für den notwendigen Paradigmenwandel gelegt. Und er ist entschlossen, dies in der Zukunft weiter voranzutreiben und zu festigen.

Die internationale Zusammenarbeit muß weitergehen

Schon im Oktober 2014 hatte Mogensen vor dem Aufbruch zu den Vorbereitungen für seine Mission eine Pressekonferenz gegeben und die Bedeutung der internationalen Zusammenarbeit in der Raumfahrt hervorgehoben – nicht nur für den Fortschritt der Weltraumforschung selbst, sondern auch als Mittel der Verständigung zwischen den Nationen der Welt.

Wir von *EIR* fragten ihn damals in dieser Pressekonferenz: „Meine Frage ist eher politischer Natur, denn Sie haben vorhin davon gesprochen, wie wichtig diese Missionen für die internationale Zusammenarbeit sind. Aber wir sind in einer politischen Lage, wo – wenigstens in den Vereinigten Staaten – die Zusammenarbeit zwischen der NASA und der russischen Weltraumbehörde aufgrund der Sanktionspolitik reduziert wird. Es gibt einige Kooperationsabkommen, die fortgesetzt werden, aber andere wurden suspendiert. Haben Sie etwas darüber zu sagen, wie wichtig es ist, diese Zusammenarbeit zu erhalten und nicht zuzulassen, daß sie aus politischen Erwägungen heraus untergraben wird?“

Mogensen antwortete ausführlich:

„Gerade in diesem Fall, denke ich, ist die Internationale Raumstation wirklich ein hervorragendes Beispiel, denn die ISS könnte ohne die Mitarbeit sowohl der Vereinigten Staaten als auch Rußlands gar nicht existieren. Wir sind also

gewissermaßen gezwungen, zusammenarbeiten, und wir arbeiten auch zusammen. Soweit ich weiß, ist das kein Bereich, in dem wir die Sanktionen zu spüren bekommen, und die Raumstation könnte sonst gar nicht weiter betrieben werden. Derzeit können wir nur mit der russischen Sojus zur Raumstation gelangen. Gleichzeitig gibt es viele lebenswichtige Systeme an Bord, wie die Solarpaneele, die von der amerikanischen Seite kommen. Es ist also wirklich eine sehr enge Kooperation, und wenn das auseinanderbrechen würde, nun, dann gäbe es keine Weltraumstation. Aber wir sehen auch keine Hinweise darauf, daß das passieren wird.

Projekte wie die Raumstation helfen uns also wirklich sicherzustellen, daß wir weitermachen, denn man gerät sehr leicht in eine Situation, wo Teile der Kommunikation zusammenbrechen, aber wir müssen tagtäglich auf allen Ebenen kommunizieren – von der Ministerebene bis hinunter zu den Technikern und den Ingenieuren, die jeden Tag über die laufenden Operationen sprechen.

Wie viele andere wissenschaftliche Programme während des Kalten Krieges ist dies ein Weg, ein gegenseitiges Verständnis und eine gegenseitige Kooperation und Kommunikation sicherzustellen. Denn nur durch die tägliche Kommunikation und Kooperation können wir die Stereotypen durchbrechen und lernen, den Anderen auf einer menschlichen Ebene zu sehen, anstatt auf einer rhetorischen Ebene, in der politische Slogans ins Spiel kommen. In diesem Sinne, denke ich, ist die Weltraumstation ein hervorragendes Beispiel für die Zusammenarbeit, die wir auch in der Zukunft brauchen, um sicherzustellen, daß der Frieden erhalten bleibt.“

Mogensen reagierte auch positiv auf eine Frage von *EIR* zur Zusammenarbeit mit dem chinesischen und dem indischen Weltraumprogramm. Er sagte, er freue sich auf eine mögliche ESA-Mission zur geplanten chinesischen Raumstation. Er betonte auch, eines der wichtigsten Ziele seiner Mission sei es, die jungen Menschen in Dänemark für das Studium der

Naturwissenschaften zu begeistern. Eine weitere Frage von *EIR* betraf die Pläne für die Asteroidenforschung.

„Man sieht die Grenzen vom Weltraum aus nicht“

Als Mogensen nach seiner Mission nach Kopenhagen zurückkehrte, um eine kurze Vortragsreise durch das Land anzutreten, konnte *EIR* ihm bei seiner Pressekonferenz beim Dänischen Industrieverband am 16. September weitere Fragen stellen. Diese Pressekonferenz wurde live im dänischen Fernsehsender *TV2* übertragen, und der Sender verwendete einen Teil von Mogensens Antwort auf die Frage von *EIR* als Einführung für den Bericht auf der Internetseite von *TV2*, der die Überschrift hatte: „Andreas Mogensen: Es gibt vom Weltraum aus keine Grenzen“.

EIR fragte Mogensen: „Als Sie im Oktober ihre Pressekonferenz gaben, sprach ich Sie darauf an, daß die Vorbereitungen für Ihre Weltraummission während wachsender Spannungen zwischen Rußland auf der einen und den USA und Europa auf der anderen Seite stattfanden, und Sie machten deutlich, daß es sehr wichtig sei, die Zusammenarbeit in der Forschung und im Weltraum aufrechtzuerhalten.“

Nachdem Sie nun zusammen mit einem russischen Kosmonauten an Bord einer Sojus-Rakete von Baikonur aus im Weltraum waren, was können Sie uns nun darüber sagen, warum es wichtig ist, die Zusammenarbeit zwischen der russischen Weltraumbehörde, der ESA und der NASA aufrechtzuerhalten?“

Mogensen antwortete: „Nur durch Kooperation und Kommunikation können wir einige der bestehenden Probleme lösen. Was ich sagen kann, ist, daß es an Bord der Weltraumstation keine Probleme zwischen den Nationalitäten gibt. Wir sind Menschen, die gemeinsam in den Weltraum fahren, um gemeinsame Probleme zu lösen.“

Wenn Sie auf die Erde schauen, dann ist der erste Eindruck, den man bekommt, daß es *eine* Erde ist. Vom Weltraum aus sieht man die Grenzen nicht, und man bekommt das Gefühl, daß Grenzen Dinge sind, die von Menschen geschaffen wurden.

Wir sind alle Menschen – mit den gleichen Träumen, den gleichen Wünschen, den gleichen Bedürfnissen, und wir alle leben auf demselben Planeten. Und deshalb ist die Zusammenarbeit, die der Weltraumstation zugrunde liegt, so wichtig. Und ich glaube, daß dies in der Zukunft noch wichtiger werden wird, denn es ist ein Beispiel dafür, wie wir Probleme gemeinsam lösen können. In der Zukunft werden immer mehr unserer Probleme ein Ausmaß haben, das es notwendig macht, über die Grenzen und über die Kulturen hinweg zusammenzuarbeiten. Das ist wirklich sehr, sehr wichtig, und ein gutes Beispiel dafür, was wir erreichen können, wenn wir zusammenarbeiten.“

EIR war auch bei einer Vorlesung, die Mogensen am 17. September an der Kopenhagener Universität hielt. Wir baten ihn dort, seine Gedanken mitzuteilen, wie er nach seiner Mission die Rolle des Menschen im Weltraum und im Universum sieht, und wie diese uns helfen kann, die Zukunft auf der Erde zu gestalten.

Mogensen antwortete, die Frage nach unserer Rolle im Universum sei schwer zu beantworten, er wisse keine Antwort darauf. Aber wir würden nur dann eine Antwort auf die Frage erhalten, ob wir eine Rolle außerhalb der Erde haben sollen, wenn wir die ersten Schritte dorthin tun. Das ist es, was wir versuchen, sagte er, „aber wir sind immer noch bei den ersten kleinen Schritten“. Dazu gehörten auch die Missionen der 1960er Jahre zu unserem nächsten Nachbarn, dem Mond. Mogensen schloß seine Antwort, er könne sich nicht vorstellen, daß der Weltraum in 50, 100 oder gar 1000 Jahren keine wichtige Rolle spielen werde. „Aber was genau diese Rolle sein wird, das versuchen wir mit unserem Weltraumprogramm herauszufinden.“

Michelle Rasmussen

Interview

Der „coolste Job“

Schon am 10. Oktober 2014, vor seinem Einsatz auf der Internationalen Weltraumstation ISS, gab der dänische Astronaut *EIR* das folgende Interview. Das Gespräch führte Michelle Rasmussen.

EIR: Warum wollten Sie Astronaut werden?

Mogensen: Das ist eine gute Frage. Die einfachste Antwort ist, daß dies der coolste Job ist, den man überhaupt haben kann – der aufregendste Job. Es begann natürlich mit einem Traum, als ich noch klein war: in den Weltraum fliegen und schwerelos sein. Ich war wirklich fasziniert von den Apollo-Missionen, und ich denke, die Vorstellung, daß man auf dem Mond herumlaufen konnte und fühlen, wie es ist, dort herumzulaufen und dann auf die Erde zurückzublicken – ich dachte, das muß das Wundervollste sein, was man überhaupt im Leben erreichen kann.

Das war wahrscheinlich, wo dieser Traum begann, und später, in meinen Teenagerjahren, begann mich die wissenschaftliche Seite zu faszinieren. Ich kann mich noch daran erinnern, wie mich mein Physiklehrer mit einigen Büchern über die Physik bekannt machte, die ich äußerst faszinierend fand – über den Urknall und wie das Universum begann.

Nun bin ich in der Lage, die beiden Dinge, für die ich mich am meisten interessiere, zu kombinieren – nämlich die Physik und die Astrophysik, und natürlich zu reisen und zu erleben. Denn Reisen war schon immer Teil meines Hintergrunds. Ja, in den Weltraum zu reisen ist die höchste Form des Reiseerlebnisses.

EIR: Aber einige Leute meinen aus philosophischen Gründen, der

Mensch müsse gar nicht in den Weltraum fahren?

Mogensen: Da würde ich sagen, daß ich da ganz anderer Meinung bin, denn ich denke, daß unsere Neugier ein ganz natürlicher Teil von uns ist. Wenn man den Wissenschaftlern folgt, die sagen, daß Afrika einer der Orte war, wo unser Ursprung war – das war es, was uns veranlaßte, Afrika zu verlassen und die ganze Erde zu erforschen. Wir hatten schon immer diesen Drang, wenn wir an einen großen Ozean kamen, ein Boot zu bauen und dann den Ozean zu überqueren, um zu sehen, was auf der anderen Seite ist. Oder wenn wir vor einem hohen Berg standen, hatten wir immer den Drang, diesen Berg hinaufzusteigen und zu sehen, was dort oben ist. Und ich denke, der Weltraum ist ein ganz natürlicher Teil dieses Drangs, den wir haben, unsere Umgebung zu erforschen.

Der „Übersicht-Effekt“

EIR: Unser Gründer Lyndon LaRouche, ein Ökonom und Politiker in den Vereinigten Staaten, hat gesagt, es sei unsere Bestimmung, in den Weltraum zu gehen, aber das werde auch die Art und Weise ändern, wie wir uns selbst sehen – ob wir daran gebunden sind, auf der Erde zu bleiben, oder ob wir uns als Teil des Sonnensystems betrachten und im nächsten Schritt die nächste Galaxie erforschen. Wie sehen Sie diese Veränderung unserer Sichtweise, wenn wir nur auf der Erde sind oder wenn wir zum Mond und zum Mars fliegen?

Mogensen: Nun, ich bin mir ziemlich sicher, daß das unsere Wahrnehmung enorm verändern wird. Ich betrachte das so ähnlich wie ein Kind. Wenn man in ein neues großes Haus kommt, und die Türen sind verschlossen, dann hat man den natürlichen Drang zu fragen: „Was ist auf der anderen Seite hinter diesen verschlossenen Türen?“ Es kann durchaus sein, daß da gar nichts ist, aber es kann auch sein, daß sich dort fabelhafte Reichtümer finden. Wir haben einen solchen natürlichen Drang, Türen zu öffnen – zu sehen, herauszufinden, was hinter der Tür ist.

Und dann läßt es sich natürlich gar nicht vermeiden, daß einen das, was man vorfindet, selbst beeinflußt. Es gibt viele Beispiele von Astronauten, insbesondere Apollo-Astronauten, die auf dem Mond waren, die den sogenannten „Übersicht-Effekt“ erlebt haben – wenn man aus dem Abstand heraus die Erde im ganzen betrachtet und die hauchdünne Atmosphäre sieht, die tatsächlich erst das Leben auf der Erde ermöglicht. Ohne diese hauchdünne Atmosphäre wäre das Leben gar nicht möglich. So läßt es sich gar nicht vermeiden, daß man davon beeindruckt ist, und man begreift, wie anfällig die Erde sein kann und wie notwendig es ist, daß wir gut auf die Erde aufpassen und dafür sorgen, daß nicht nur unsere Kinder, sondern auch unsere Enkel usw. weit in die Zukunft hinein eine Erde haben, auf der sie leben können.

EIR: Zur Frage der Schaffung des technischen und wissenschaftlichen Fortschritts: Sie sagen, auch die ForschungsKomponente sei ein ganz wichtiger Teil von Ihnen. Dagegen herrscht hier eine Wirtschaftspolitik, wo es heißt: „Wir senken die Löhne und beschneiden den Lebensstandard der Bevölkerung.“ Aber welche Bedeutung sehen Sie darin, den wissenschaftlichen und technischen Fortschritt nicht nur aufrechtzuerhalten, sondern auch voranzutreiben, das, was vorhin [in der vorhergehenden Pressekonferenz] als „Apollo-Effekt“ bezeichnet wurde?

Mogensen: Ich denke, die Technik ist in vieler Hinsicht wirklich der Weg, der uns voranbringt, auch wenn wir uns manchmal ein wenig vor neuen Technologien fürchten mögen. Schauen wir nur zurück auf die letzten 50 Jahre, auf all die technischen Fortschritte, die gemacht wurden und die unsere Gesellschaft radikal verändert haben, von einer, in der die meisten von uns auf Farmen lebten, um Nahrungsmittel für sich selbst zu erzeugen, bis heute, wo sich die Gesellschaft vollkommen verändert hat; nun sind wir in großen Städten konzentriert. Wenn man die westliche Welt, aber auch die Entwicklungsländer anschaut, dann ist der Lebensstandard in

dieser Zeit im allgemeinen um ein Vielfaches angestiegen. Schon daß wir in der Lage waren, viele verbreitete Krankheiten mit Hilfe von Impfstoffen auszurotten, ist ein enormer Fortschritt. Auch wenn wir uns die Kindersterblichkeit bei der Geburt und in den ersten Lebensjahren anschauen, die sind ebenfalls dramatisch gefallen.

Ich denke also, wenn man das global betrachtet, dann gab es einen enormen Fortschritt in allen Teilen der Welt. Natürlich gibt es da immer noch große Unausgewogenheiten, einige Teile der Welt sind hinter den anderen zurück. Aber im allgemeinen ist der Lebensstandard enorm gestiegen.

Aber es gibt auch Herausforderungen in der Zukunft. Denn je höher der Lebensstandard steigt, desto mehr Energie verbrauchen wir. Das ist ziemlich klar. Wenn man also ein Land nimmt, das sich entwickelt und es auf die Standards anhebt, die wir im Westen haben, dann erfordert dies große Mengen an Energie. Und das ist natürlich eine große Herausforderung. Aber das ist etwas, was wir meiner Meinung nach sicher in den Griff kriegen können.

EIR: Wie Sie vorher schon gesagt haben, wollen die Chinesen ausdrücklich zum Mond, um auf lange Sicht Helium-3 für die Fusionsenergie zu nutzen. Sie wollen sich also dieser Herausforderung stellen.

Mogensen: Natürlich, das ist etwas, was wir tun müssen, schon um Antworten auf diese Herausforderungen zu finden. Und der Weltraum ist ein wichtiger Teil davon, denn wir wissen, daß die Erde nicht nur durch unsere Aktivitäten beeinflusst ist, sondern auch durch die Aktivität der Sonne und die Aktivitäten des Universums. Das ist also nicht nur ein Weg, wie wir unsere Kinder für den Weltraum und für den Wissenschaftsunterricht interessieren können, sondern auch an sich ein wichtiger Teil unseres Überlebens und unserer Zukunft.

EIR: Glauben Sie, daß wir Staatsmänner wie Kennedy brauchen,

die große Visionen für die Zukunft haben, anstatt bloß auf die nächste Wahl zu schauen?

Mogensen: Natürlich, das gehört zu diesen Herausforderungen. Wenn wir über Weltraumprojekte reden, so erstrecken sich manche davon über 15, 20, 30 Jahre. Politisch betrachtet sind also diejenigen, die sie beginnen, nicht auch diejenigen, die davon profitieren.

Aber ich denke, das, was mit dem Programm der Weltraumstation begonnen wurde – an der nun Amerika, Rußland, Europa, Japan und Kanada beteiligt sind – ist eine sehr gute Basis für die Zukunft der Raumfahrt. Diese Länder sind sich alle darüber im klaren, daß der nächste Schritt – sei es der Mond, Asteroiden oder der Mars – in Kooperation mit anderen Partnern geschehen wird, weil das etwas ist, was kein Land mehr allein schaffen kann. Es muß eine Partnerschaft sein. Also würde es mich nicht überraschen, wenn wir in der Zukunft sehen, daß beispielsweise auch China und Indien Teil dieser Partnerschaft werden.

EIR: Vielen Dank!

**Leder, 5. oktober 2015:
Putins handlinger
i Syrien kan sænke Obama nu –
Hastemobilisering for en
omgående**

genindførelse af Glass-Steagall

Udelukkende kun en hurtig mobilisering, som en del af en plan for sejr, kan ændre situationen. Glass-Steagall må omgående genindføres. En folkelig mobilisering for de eneste, farbare løsninger, på dette fremskredne tidspunkt, haster som højeste prioritet. ... At vente på, at katastrofen skal ramme, er en opskrift på total død og ødelæggelse.

Den russiske præsident Putins flankoperationer i Syrien har ikke alene allerede leveret et dødbringende slag mod jihadisterne i ISIS og Nusra. De har på afgørende vis demonstreret, at USA's præsident Obama er en egomaniker, der er ude af stand til strategisk tænkning eller planlægning.

Obamas sindssyge er en af faktorerne i den amerikanske regerings totale disintegration. De nye medlemmer af Kongressen, både i Repræsentanternes Hus og Senatet, er for det meste også af en tilsvarende, lav kvalitet således, at nationens styrelse befinder sig i en tilstand af disintegration.

Den største, umiddelbare fare som følge af denne disintegration i Washington, er, at det håbløst bankerotte Wall Street vil implodere – før de korrekte forholdsregler, med genindførelsen af Glass-Steagall(1) som den første forholdsregel, kan gennemføres. Dette er en alvorlig fare. Wall Street er allerede død. Den afgørende faktor er, at det amerikanske folk må mobiliseres til at gennemtvinge en radikal ændring i politikken, før systemet evaporerer og fører til kaos, massiv panik og den totale disintegration af det, der er tilbage af USA's økonomi.

Det betyder nu – ikke i næste uge, ikke i næste måned, men Nu!

Hvis man ikke **genindfører Glass-Steagall** og får smidt Obama

ud, før systemet ryger, bliver der total katastrofe. Det er den mest umiddelbare og alvorlige udfordring, der konfronterer os alle. Wall Street er en død institution og må nedlukkes totalt. Det er super-bankerot. En fremgangsmåde som den, Franklin D. Roosevelt anvendte, er, hvad vi omgående har brug for. Det begynder med at genindføre Glass-Steagall, der omgående vil gøre en ende på Wall Streets elendighed. Det amerikanske folk er blevet kollektivt demoraliseret af de seneste 15 års vanrøgtede lederskab og fraværet af enhver strategi for en reel, økonomisk genrejsning.

Den umiddelbare fare er, at USA's almene befolkning hænger på den yderste kant, og de kan knækkes. Obama er ansvarlig for denne katastrofe. Det amerikanske folk er i umiddelbar, overhængende fare. Hele den amerikanske økonomi befinder sig i en tilstand af fremskreden sårbarhed.

Udelukkende kun en hurtig mobilisering, som en del af en plan for sejr, kan ændre situationen. Glass-Steagall må omgående genindføres. En folkelig mobilisering for de eneste, farbare løsninger, på dette fremskredne tidspunkt, haster som højeste prioritet. Opbyg det amerikanske folks mod ved at give dem en retning for sejr. At vente på, at katastrofen skal ramme, er en opskrift på total død og ødelæggelse.

Se på, hvad det var, Putin gjorde med sin deployering i Syrien. Dette har skabt betingelserne for et dramatisk skift i Europa, anført af Tyskland, og som hastigt kan ændre den globale situation.

Obama er et produkt af sin brutale, indonesiske stedfader, der var en regulær morder, og som forvandlede Obama til en ego-drevet, sindssyg dræber. Se blot på Obamas løgnagtige opførsel, hvor han forsøger at benægte, at USA bombede et hospital under Læger uden Grænser i det nordlige Afghanistan og dræbte et dusin mennesker fra det lægelige personale. Bombningen fortsatte en halv time *efter* hektiske opkald til USA's og NATO's kommandører om at stoppe. Hospitalet blev

forvandlet til en ruinhob, og Obama unddrog sig blot ansvaret, »indtil undersøgelsen af hændelsen er fuldført«.

Stik denne grusomhed lige op i Obamas ansigt. Knæk ham nu, og tag omgående initiativ til en økonomisk genrejsning, modelleret efter Franklin Roosevelts politik. Der eksisterer ingen anden mulighed, hvis det amerikanske folk skal reddes fra undergang.

(1) Se også LPAC's Glass-Steagall-page

**Ja, jeg er parat til at hjælpe med
kampagnen for vedtagelse af
Glass/Steagall-bankopdelingsloven i
Danmark!**

**Kontakt: tlf. 35 43 00 33, eller e-
mail: si@schillerinstitut.dk**

**Fred gennem internationalt
samarbejde om rumfart.
Interview med Andres**

Mogensen, første dansker i rummet.

Dansk version af en EIR artikel fra den 19. september 2015

Følgende er en dansk version af en pressemeddelelse som blev publiceret på EIR's (Executive Intelligence Review) hjemmeside den 19. september 2015. Læs den her.

Af Michelle Rasmussen

Den 2. september 2015 kl. 10:37 lokal tid blev der skrevet historie, da Andreas Mogensen blev den første dansker til at rejse ud i rummet. Mogensen, der repræsenterer Det europæiske Rumagentur, og hans med-kosmonauter Sergei Volkov fra Rusland og Aidyn Aimbetov fra Kasakhstan, lettede i en russisk Sojuz-raket fra Baikonor Kosmodrom, der er under det russiske rumagentur, men beliggende i Kasakhstan. Hovedformålet med Mogensens 10-dages mission var at være andenpilot på Sojuz-raketten, der var i topform, på dens vej op til Den internationale Rumstation (ISS), og dernæst være anden pilot på det fartøj, der har været der i de seneste seks måneder, tilbage til jorden.

Mogensen, der er ph.d.-rumfartsingeniør fra Universitetet i Texas, Austin, har lært russisk med det formål at uddanne sig i at flyve Sojuz-fartøjet i Rusland.

Næsten et år før sin mission, den 10. oktober 2014, holdt Mogensen en pressekonference på engelsk i København om missionen, hvor *EIR* stillede flere spørgsmål, og hvor *EIR* også fik et privat, 10 minutter langt interview på dansk.

Mogensen understregede, hvor vigtigt det var, at samarbejdet med Rusland om rumfart fortsatte, og at det var afgørende for Den internationale Rumstations eksistens, og også afgørende som et fredsbevarende initiativ. Under det private interview beskrev han menneskets rejse ud i rummet som en forlængelse af menneskets naturlige impuls til at se, hvad der findes 'bag lukkede døre' – at udforske det ukendte.

Uddrag af pressekonferencen og interviewet findes nedenstående.

Navnet på missionen var »Iriss«, en kombination af Iris og ISS. Iris er en græsk gudinde, hvis navn både betyder regnbue (symbol på fred) og budbringer. Hun er budbringer fra Olympens guder, mellem kosmos og mennesket.

Mens Mogensen befandt sig på ISS, udførte han op til tolv eksperimenter, af hvilke den mest spændende var at dokumentere, hvad der sker oppe over skyerne under store tordenvejr. Fra kupolaen, panoramavinduet fra det russiske modul, lykkedes det ham at filme glimtende »blå lyn« – gentagne lysudbrud med sekunders mellemrum. Under sin pressekonference den 16. sept. gav han udtryk for sin glæde over denne opdagelse – hvor spændende det var, da han fandt ud af, at det var første gang, dette fænomen var blevet opdaget og filmet.

Mogensen optog også »røde sprintere« – kraftige energiudladninger i rødt lys, som første gang opdagedes i 1989. Under eksperimentet, der bar navnet »Thor« efter den gamle, nordiske tordengud, opsporede forskere på jorden tordenvejr og satte ham på den rette kurs. Man kan se hans video af tordenvejret over Indien, der udsendte de blå lyn, her; og fotos her:

Mogensen testede også en ny type rumdragt, der modvirker de skadelige virkninger af vægtløshed på rygsøjlen. Han kontrollerede landingsrobotter på Jorden, som en simulering af

fremtidige Måne/Mars-missioner. To minisatellitter, kaldet »Cubesats« blev medbragt, den ene bygget af danske universitetsstuderende, og den anden bygget af et dansk rumfartsfirma, og som måtte deployeres senere(?) Et andet eksperiment for at teste, hvorvidt små stykker papir ville forblive på overfladen, eller blive optaget i vandbobler, blev udtænkt af danske skolebørn, der havde vundet en konkurrence.

Med Mogensens mission kom der et pust af videnskabelig og teknologisk optimisme over Danmark. Næsten hele nationen stod tidligt op for at følge opsendelsen kl. 6:37 dansk tid, med forsamlinger inklusive dem ved Planetariumet, på gymnasier, hele folkeskoler og dansk industris hovedkvarter – Industriens Hus – der holdt en pressekonference om at skabe et »rumfartsvirksomheds-eventyr«. På aftenytelserne påpegede formanden for Dansk Industri (navn?) at, for hver enhed dansk valuta, der blev bekostet på rumfart, afkastede det sidegevinster til en værdi af 4,5 enheder. Det er også tilfældet, at alle de penge, som Danmark sender til ESA, kommer tilbage i form af kontrakter til danske firmaer.

Nationen fulgte Mogensens mission gennem medierne, og en særlig begivenhed var, da Mogensen ringede til en national dansk Tv-kanal og talte med både statsministeren og de skolebørn, der udtænkte boble-eksperimentet.

Andreas Mogensens faste beslutning om at kvalificere sig til at blive astronaut, hans lidenskab for rumrejser, videnskabelig opdagelse og teknologisk fremskridt, hans succesfulde mission og hans faste beslutning om at inspirere unge mennesker til at studere videnskab, har skabt begyndelsen til et nødvendigt paradigmeskift, som han agter at være med til at etablere solidt i fremtiden.

Andreas Mogensen taler med studerende på Københavns

Universitet

Uddrag af pressekonferencen i oktober 2014 (Hele videoen på engelsk kan ses her):

EIR: Dette er mere politisk, for du talte før om, hvor vigtige disse missioner er for at fremme internationalt samarbejde. Og dog befinder vi os i en politisk situation, hvor, i USA i det mindste, samarbejdet mellem NASA og det russiske rumagentur, pga. sanktionspolitikken, lukkes ned. Nogle samarbejdsaftaler fortsætter, men andre er blevet annulleret. Kan du sige noget om, hvor vigtigt det er at bevare dette samarbejde og ikke tillade det at blive udhulet pga. politiske overvejelser?

Mogensen: Særligt i dette tilfælde mener jeg, at Den internationale Rumstation (ISS) er et perfekt eksempel, for ISS ville i realiteten ikke kunne eksistere uden deltagelse af både USA og Rusland. Så i denne forstand må vi arbejde sammen, og vi arbejder sammen. Så vidt jeg ved, er det ikke et område, hvor vi kan føle nogen af sanktionerne, og rumstationen kunne ikke fortsætte uden det. I øjeblikket er der ikke andre måder at komme til rumstationen på end med en russisk Sojuz. Samtidig er en del af de vitale systemer om bord, f.eks. solpanelerne, amerikanske. Så det er virkelig et meget, meget tæt samarbejde, og hvis det brød sammen, ja, så ville der ikke være nogen rumstation, og vi ser ingen tegn på dette. Så projekter som rumstationen er med til at sikre, at vi fortsætter, for man kan nemt ende med en situation, hvor noget af kommunikationen bryder sammen, men vi har kommunikation på alle niveauer dagligt, fra ministerniveau og hele vejen ned til teknikere og ingeniører, der dagligt diskuterer de igangværende operationer.

Som mange andre videnskabelige programmer under den Kolde Krig, så er det en måde, hvorpå man kan sikre gensidig forståelse, for det er kun gennem daglig kommunikation og dagligt samarbejde, at vi kan gennembryde stereotyperne, og vi lærer at se hinanden på et menneskeligt plan, snarere end på

et retorisk plan, hvor politiske sloganer kommer i spil. Så jeg mener, at rumstationen i denne forstand er et perfekt eksempel på det samarbejde, som vi i fremtiden må have for at sikre, at freden opretholdes.

Mogensen responderede også positivt på et *EIR*-spørgsmål om samarbejde med de kinesiske og indiske rumprogrammer, hvor han sagde, at han så frem til en eventuel ESA-rejse til den snarligt forventede, kinesiske rumstation, og at et af de vigtigste formål med hans mission var at inspirere unge danske mennesker til at studere naturvidenskab.

Det andet spørgsmål fra *EIR* handlede om planer om at studere asteroider.

Den 16. september, et par dage efter, at Andreas Mogensen var kommet tilbage til Jorden, ankom han i København til en kort turne i sit hjemland. *EIR* fik mulighed for at stille ham endnu et spørgsmål om rumsamarbejde med Rusland under hans pressekonference i Industriens Hus. Pressekonferencen blev sendt live på TV2 News, og en del af hans svar til *EIR* var leder på den artikel, der kom på TV2's hjemmeside, med overskriften: »Andreas Mogensen: Der er ingen grænser set fra rummet«. *EIR*'s spørgsmål kommer efter ca. 13 minutter.

EIR: Identifikation. "Da du holdt din pressekonference i oktober 2014, spurgte jeg dig om, at forberedelsen til din rumrejse fandt sted under en voksende spænding mellem Rusland, på den ene side, og USA og Europa på den anden side, hvor du fastslog, at det var meget vigtigt at beholde videnskabeligt og rumfartsmæssigt samarbejde. Så nu, efter at du har været i rummet på en Sojuz-raket sammen med en russisk kosmonaut fra Baikonur, hvad siger du om, hvorfor det er vigtigt at beholde samarbejdet mellem det russiske rumagentur, og ESA og NASA?"

Andreas Mogensen: "Det er kun gennem samarbejde og kommunikation, at vi kan løse nogle af de problemer, som eksisterer. Det, jeg kan sige er, at, ombord på rumstationen

er der ingen problemer mellem nationaliteterne.

Vi er mennesker, der drager i Rummet sammen for at løse fælles problemer. Måske er det første indtryk man får, når man kigger på Jorden, at det er én Jord. Man kan ikke se landegrænser fra Rummet, og man får meget hurtigt en fornemmelse af, at det er noget menneskeskabt, landegrænser. Vi er allesammen mennesker med de samme drømme, med de samme ønsker, med de samme behov, og vi lever på den samme planet, så derfor er det samarbejde, der ligger bag rumstationen, så vigtigt.

Og jeg tror, at det i fremtiden bliver endnu vigtigere, fordi det er et eksempel på, hvordan vi i fællesskab kan løse problemer. I fremtiden vil flere og flere af vores problemer være på en skala, som gør det nødvendigt, at vi arbejder på tværs af landegrænser, og på tværs af kulturer. Det er rigtig, rigtig vigtigt, og et godt eksempel på, hvad vi kan opnå, når vi arbejder sammen og samarbejder.”

**

Andreas Mogensen, EIR interview, den 10. oktober 2014

EIR: Hvorfor vil du være astronaut?

Andreas Mogensen: Det er et godt spørgsmål. Det simple svar er, at det er fordi det er det dejligste job, man overhovedet kan have, det mest spændende job. Det startede selvfølgelig med en drøm, da jeg var lille. Noget med at komme i rummet og være vægtløs og – jeg var rigtig fascineret af Apollo-missionerne, og jeg tror at den idé om at få lov at gå på månen, og mærke hvordan det var at gå rundt deroppe, og så se tilbage på jorden. Jeg tænkte at det måtte være det mest fantastiske man kan opnå i sit liv.

Det er nok derfra at drømmen er startet, og så senere hen op gennem mine teenageår – så er jeg selvfølgelig også begyndt at blive fascineret af den videnskabelige side af det. Jeg kan huske at min første fysiklærer introducerede mig til nogle

bøger om fysik, som jeg synes var rigtig fascinerende. Omkring Big-Bang og hvordan universet startede.

Så derfor så nu, kombinerende de to ting, som jeg er mest interesseret i, nemlig fysik og astrofysik, og så selvfølgelig det at komme ud og rejse og opleve, fordi det altid har været en del af min baggrund – det at rejse, at komme i rummet, det er den ultimative form for rejseoplevelse.

EIR: Men filosofisk set, fordi der er nogle der mener, at mennesker ikke behøver at tage ud i rummet?

Mogensen: Der vil jeg sige, at der er jeg ikke enig, fordi jeg mener det er en helt naturlig del af os, den nysgerrighed vi har. Det er det, som fik os til at forlade – hvis man ligesom er enige med forskerne om, at et af de steder vi startede fra var Afrika – det var ligesom det, der fik os til at forlade Afrika, og udforske hele jorden. Vi har altid haft en trang til – hvis vi er kommet til et stort hav, at bygge en båd og så krydse havet for at se hvad der var på den anden side. Eller hvis der var et kæmpe bjerg foran os. Vi har altid haft den trang til at bestige bjerget, og se hvad der var på toppen. Og da er rumfart, synes jeg, en helt naturlig del af den trang vi har til at – ja at udforske vore omgivelser. Men også til, ligesom at søge svar på nogle af de helt store filosofiske spørgsmål omkring hvem vi er, og hvad vores plads er i verden. Fordi det er noget som altid har betaget os rigtig meget, netop – ja hvem er vi, og hvad er vores plads. Og der er rumfart en del af det. Især når vi ligesom kigger på den søgen vi har for at finde liv andre steder. Fordi hvis vi – jeg mener selv at hvis vi en dag finder liv andre steder, om det så er på Mars eller det er på andre planeter – jamen det vil være en af de største opdagelser vi nogensinde har gjort. Fordi det vil virkelig ændre vores opfattelse af os selv.

EIR: Ja, vores chefredaktør Lyndon LaRouche, som er økonom og politiker i USA. Han har sagt, at det er både vores skæbne at gå ud i rummet, men det vil også ændre den måde vi ser os selv

på. Hvis vi er bundet af at være på jorden, eller hvis vi er ude i rummet, og dermed en del faktisk af solsystemet. Og det næste skridt, at udforske den næste nærmeste galakse. Hvordan sker der et skifte i udgangspunkt hvis vi kun er på jorden, eller hvis vi er ude på Månen eller Mars?

Mogensen: Jamen det er helt sikkert, at det vil ændre vores opfattelse enormt. Jeg ser det lidt som at være barn. Når man kommer i et nyt stort hus, og dørene er lukkede. Man har en naturlig trang til at spørge sig selv: hvad er der på den anden side af de her lukkede døre? Det kan godt være der ikke er noget, men det kan også godt være der er, simpelthen, de mest fantastiske rigdomme. Vi har bare sådan en naturlig trang til at åbne døre, for at se og finde ud af hvad der er på den anden side af døren, og så kan man selvfølgelig ikke undgå et blive påvirket af det man finder. Der er også mange eksempler på astronauter, især Apollo-astronauter, der tog til Månen – det man kalder 'overview-effect' – når du ligesom træder tilbage, og ser jorden som helhed, og ser den meget, meget tynde atmosfære, som rent faktisk sikrer alt livet her på jorden. Uden den meget, meget tynde atmosfære, jamen så ville livet ikke være muligt. Så det kan ikke undgås at påvirke én, og ligesom at forstå hvor skrøbelig jorden rent faktisk kan være, og hvor nødvendigt det er for os at tage godt hold om jorden, for at sikre os at – ikke alene vores børn, men vores børns børn osv. langt ud i fremtiden, at de har en jord at leve på.

EIR: det her med at skabe teknologiske og videnskabelige fremskridt – du siger at den forskningsdel også er en meget vigtig del for dig. Fordi vi har haft en økonomisk politik, hvor man har sagt: vi vil komme frem ved at sænke lønninger, at skære ned på befolkningens levestandard, men hvordan ser du rollen i at ikke bare fastholde videnskabelige og teknologiske fremskridt, men fremme det som du kaldte en Apollo-effekt før?

Mogensen: Jeg synes, teknologi – på mange måder, selv om vi nogle gange kan være lidt bange for ny teknologi, så er det

virkelig vejen fremad. Hvis vi bare kigger tilbage på de sidste 50 år, de teknologiske fremskridt, der er sket, som har ændret vores samfund radikalt fra at være – hvor de fleste af os arbejdede på bondegårde for ligesom at skabe føde til sig selv. Nu har vi, ja vores samfund har fuldstændig ændret sig. Nu er vi koncentreret i store byer – levestandarden generelt, hvis vi kigger både på den vestlige verden, men også på udviklingslandene, generelt er levestandarden forhøjet enormt mange gange. Sygdomme, bare det, at vi har kunnet udrydde mange folkesygdomme vha. vaccinationer er et kæmpe fremskridt. Hvis vi også kigger på dødeligheden af børn under fødsel, og under deres første leveår, den er også faldet dramatisk. Så jeg tror, når man ser sådan globalt på det, så er der sket kæmpe fremskridt i alle dele af verden. Der er selvfølgelig stadig store ujævnheder, hvor dele af verden ligger bag andre. Men generelt set er levestandarden steget enormt. Men der er så også udfordringer i fremtiden. Fordi jo højere vores levestandard bliver, jo mere energi bruger vi, det er helt klart. Hvis du tager et land, som er under udvikling, og så hæver det til de standarder vi har i Vesten, det kræver enorme mængder energi. Så det er selvfølgelig også en stor udfordring, men det er noget som jeg tror, vi godt kan få styr på.

EIR: Men, som jeg sagde før, Kina vil til Månen, eksplicit for at kunne, på sigt, udnytte Helium-3 til fusionskraft. Så de vil gerne tage udfordringen op?

Mogensen: Ja, men det er noget vi bliver nødt til, netop for at finde svar på nogen af de her udfordringer. Og der er rumfart en vigtig del. Fordi vi ved at jorden bliver påvirket, ikke alene af vores aktiviteter, men også af solens aktivitet og aktiviteter fra universet, så det er ikke alene en måde, hvorpå vi kan få børn og unge interesseret i rumfart og naturvidenskabelige fag, men det er også i sig selv en vigtig del af vores overlevelse og vores fremtid.

EIR: Tror du vi har brug for politiske ledere som Kennedy, som

har store fremskridtsvisioner, i stedet for at se frem til det næste valg?

Mogensen: Det er selvfølgelig en af udfordringerne. Det er at når vi taler om rumfartsprojekter, som løber over, ja 15, 20, 30 år – så dem som starter det er ikke dem, som får noget ud af det, politisk set. Men jeg tror, at det de har startet med rumstationsprogrammet, som lige nu inkluderer Amerika, Rusland, Europa, Japan og Canada, jeg tror der er et rigtig godt grundlag for fremtiden indenfor rumfart. Fordi de er allesammen klar over, at det næste skridt, om det bliver Månen eller Mars, det bliver i samarbejde med andre partnere. For det er ikke noget som ét land længere kan påtage sig. Det bliver nødt til at blive et partnerskab. Så vil det heller ikke undre mig, hvis vi i fremtiden så f.eks. Kina og Indien bliver en del af det partnerskab.

EIR: Jeg siger mange tak.

Mogensen: Det var så lidt.

EIR: Og, skal vi sige, held og lykke.

Mogensen: Mange tak.

Andreas
Mogensen, med Michelle
Rasmussen
EIRNS

Andreas Mogensens svar til EIR efter sit foredrag på Københavns Universitet om menneskets rolle i universet kommer lidt senere.

RADIO SCHILLER den 21. september 2015: Skifte i den globale verdensorden undervejs

Med formand Tom Gillesberg

NYHEDSORIENGERING SEPTEMBER 2015: Kaos på Jorden, harmoni i rummet

De flygtningestrømme, der nu oversvømmer Danmark og Europa, er kun et lille forvarsel om, hvad der vil ske, hvis ikke Islamisk Stat knuses, og der skabes fred i Syrien. Vi bør derfor samarbejde med Rusland og Syriens regering om det og hurtigt få området genopbygget. Kinas præsident Xi Jinping tager på seks dages statsbesøg i USA, men der er kredse, der vil iværksætte økonomiske sanktioner imod Kina. Finansverdenen venter nervøst på, hvornår renten hæves og finansboblerne kollapser. Andreas Mogensens 10 dages tur til Den

internationale Rumstation ISS er starten på Danmarks rolle som rumnation. Vi bør omgående etablere et dansk rumagentur til at følge op på succesen. Dette er en redigeret udgave af en nyhedsorientering, Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, gav den 7. september 2015.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER 14. september 2015: Hvad Putin vil sige på FN's generalforsamling

https://soundcloud.com/si_dk/hvad-putin-vil-tale-om-pa-fns-generalforsamling-den-14-september-2015

RADIO SCHILLER 7. september 2015: Flygtningekrisen kræver kursskifte

Med formand Tom Gillesberg

POLITISK ORIENTERING 3.

september 2015:

Den første dansker i rummet.

Se også 2. del (3 min.)

Med næstformand Michelle Rasmussen

Se den oprindelige video: Andreas Mogensen, dansk astronaut til ISS – se EIR's interview fra 10. okt. 2014

2. del (3 min.)

Lydfilen:

Andreas Mogensen, dansk astronaut til ISS – se EIR's interview fra 10. okt. 2014

Se EIR's video-interview med Andreas Mogensen fra 10. oktober 2014 efter Sputnik artiklen.

Fra vores indlæg 24. august:

Sputnik Danmark, 7. august 2015 – "Danmarks første astronaut Andreas Mogensen fra den Europæiske Rumorganisation gik torsdag i gang med at aflægge prøver før flyvningen. Det sker i centret for kosmonautuddannelse i Stjernebyen uden for

Moskva. Han er sat på det nye hold, der skal op til den internationale rumstation ISS. Det beretter RIA Novosti.”

Således lyder det i Sputnik Danmarks artikel. Videre lyder det:

”Andreas Mogensen har udtalt, at han er meget begejstret for den forestående mission og håber på at kunne lære noget af den besætning, der er på stationen nu.

’Det er en meget stor ære. Jeg er meget glad for at være den første danske astronaut. Selvom jeg har erfaring fra arbejde på andre områder, så er arbejdet i verdensrummet noget helt andet’, sagde han til journalisterne ved eksamenstræningen for den nye besætning, der skal op til den internationale rumstation. Opsendelsen er planlagt til 2. september og skal ske med transportfartøjet Sojuz TMA-18M.

Læs hele artiklen på Sputnik Danmark [her](#).

Se EIR's video-interview på dansk med Andreas Mogensen fra 10. oktober 2014.

med EIR's København korrespondent Michelle Rasmussen. Efter pressekonferencen arrangeret af IPC, International Press Center, København. Spørgsmålene inkluderede:

Hvorfor ville du være astronaut?

Hvorfor skal vi tage ude i rummet?

Hvad er forskel mellem at være bundet til Jorden, eller skifte udgangspunktet til solsystemet eller den næste galaxe?

Har vi brug for politikere som har langsigtede visioner, istedet for frem til det næste valg?

See the whole press conference with Andreas Mogensen in

English from Oct. 10, 2014. EIR asked three questions, which start at about 47 minutes.

At the International Press Center in Copenhagen. Andreas Mogensen describes his mission and training, and reveals his mission logo, and ESA's Nigel Savage describes the educational programs connected with Andreas' mission. The first three questions, at about 47 min., were from Executive Intelligence Review's Michelle Rasmussen.

Question resumé:

1. The US is cutting its space program, while the Chinese and Indians are going to the Moon and Mars. Indian PM Modi is engaging youth both to eliminate poverty, and create scientific and technological progress, seeing one as necessary for the other. Why should we, during an economic crisis, still reach for the stars?

2. How does your mission relate to asteroids?

3. Because of the sanctions policy against Russia, the US is stopping part of their space cooperation. Why is it important to continue international cooperation, and not stop it because of politics?

October 15, 2014 (EIRNS) – On Friday, Oct. 10, 2014, Andreas Mogensen, Denmark's first astronaut, chosen by the European Space Agency (ESA), held a press conference in Copenhagen, arranged by the International Press Center of the Foreign Ministry, where EIR was able to ask three of the six questions (in English) and have a private 10-minute interview (in Danish). The question session came after Mogensen described his 10-day scientific mission to the International Space Station (ISS), to occur in one year, and his training. He will be co-piloting a Russian Soyuz rocket to get there and back, and much of his training is taking place in Russia, and, also, the US. This spurred him to make a plea for the continuation of international space cooperation, in answer to an EIR question. Here are highlights (in paraphrase) of his exchange

with EIR during the public press conference.

EIR counterposed the US space program being sacrificed, to China's Moon H3 fusion perspective, and India's Mars orbiter. Modi is mobilizing the youth to both eradicate poverty and pursue scientific and technological progress. Why, during times of economic crisis, should we still reach for the stars? Mogensen, while expressing optimism about future NASA plans for the Moon, asteroids and Mars, said that China has come on to the scene, and ESA is cooperating with them. We will be lucky if ESA astronauts can fly to the future Chinese station. Space flight can inspire the younger generation. That's where our future lies, and we are aware of that, also in Europe... Hopefully the work we do will help inspire the next generation.

Nigel Savage from ESA's youth education program said their education programs are an investment to fuel the future workforce, to inspire youth, and reverse trend away from natural science. He cited a UK minister calling for an Apollo effect, for science, engineering and math.

There was an EIR question about the part of the mission dealing with asteroids, which Mogensen answered by saying that that was a possible future landing destination. NASA is considering an asteroid redirect – to capture a small asteroid, and put it into orbit around moon, and then send astronauts there to investigate. This could reveal artifacts of the early solar system, and we could learn about the its past state – which elements were present. Some suggest that amino acids will be found there, which form the building blocks of life.

On Nov. 11, the Rosetta spacecraft will attempt to land on a comet for the first time, and take surface samples.

EIR then raised that because of the sanctions against Russia, NASA has cancelled some of the space cooperation. What is the importance of maintaining cooperation, and not allowing that to be eroded because of political considerations.

Mogensen said that the ISS is a good example. It could not exist without US and Russia. The only way to get there is via

a Soyuz rocket, and some vital functions are provided by the US. We have to help ensure continuation, on a daily basis, of communication on all levels – ministerial, technicians and engineers – like how the scientific programs during the cold war helped to ensure mutual understanding, and international cooperation. That is the only way to break through stereotypes, see things on human, not rhetorical level, where political slogans come into play. The ISS is a perfect example of communication to ensure that peace continues.

The private interview, held in Danish, dealt with the more philosophical questions of why Mogensen wanted to be an astronaut, why we should go into space, LaRouche's concept of changing worldview to a solar system, or galactic perspective, and if we need politicians who have a long-term vision of the future, like JFK, not just to the next election. [mr_]

RADIO SCHILLER: Sidste chance ved FN's jubilæumsmøde

Med formand Tom Gillesberg

Hvad vil du gøre for at standse krig mellem NATO og

Rusland?

EIR-spørgsmål til udenrigsminister Kristian Jensen

København, 28. august 2015 – Følgende udveksling fandt sted på en pressekonference med Danmarks udenrigsminister Kristian Jensen (Venstre), der blev afholdt i dag på det Internationale Pressecenter i København, som hører under det danske Udenrigsministerium.

EIR: »Med spændingerne baseret på det kollapsende transatlantiske system og den voksende dynamik i BRIKS med økonomisk udvikling som baggrund, står vi faktisk over for en voksende fare for krig. En organisation ved navn European Leadership Network, der består af tidligere udenrigsministre og forsvarsministre fra Europa og Rusland, har netop for tre dage siden udgivet deres tredje rapport. Den bærer titlen: 'At undgå krig i Europa: Hvordan man reducerer risikoen for et militært sammenstød mellem Rusland og NATO.' [1]

De siger i rapporten, at der i løbet af de seneste 18 måneder har været en forværring af relationerne mellem Rusland og Vesten – et fundamentalt tillidssammenbrud. Og de nævner Ukraine, missilforsvaret, udvidelsen af NATO, udstationering af konventionelle militærstyrker i Europa og taktiske atomvåben. At de økonomiske relationer er forværret, og at begge sider faktisk forbereder sig til krig. Militærøvelserne, siger de, forøger udsigten til en krig, og også, at der næsten ikke er nogen kommunikationskanaler tilbage.

De siger, at folk taler om en Kold Krig, men vores redaktør, Lyndon LaRouche, har sagt, at det, vi i realiteten står overfor, er en 'varm' krig, og sågar en atomkrig.

Så hvad vil du gøre for at standse denne fare for krig og beskytte den danske befolkning?»

Kristian Jensen: »For det første sagde du, at der var et svælg til BRIKS-landene, rent økonomisk. Jeg mener, at BRIKS-landene ikke er det, vi så dem for at være for blot et par år siden. Brasilien og Rusland har deres egne kriser, og Kina befinder sig i en vanskelig situation, for ikke at sige mere om det.

Men det er rigtigt, at, i Europa er de økonomiske strukturer mellem Rusland og Europa, EU-landene, blevet revet over. De politiske strukturer er blevet nedfrosset.

Og skulle man pege på det ene punkt, der giver håb, så er det Iran-aftalen, hvor Rusland var med ved bordet og handlede konstruktivt for at lave aftalen og levede op til internationale forventning om, at de ville satse på en aftale, og det gjorde de, og det gav mulighed for, at andre udenrigsministre, fra UK, Frankrig, Tyskland og USA, kunne komme mere i dialog med Rusland.

Og jeg mener, at vi behøver denne dialog. Vi behøver en dialog for at sikre, at de ved, hvor vi står, og hvor vi ikke står. Hvilket vil sige, at, i nogle af disse konflikter er sandheden ofte et af de første ofre, og propagandaen er ekstrem lige nu. Det, vi f.eks. ser komme fra Rusland mht. Ukraine eller Georgien, er ekstremt. Så bare for at sikre, at de folk, der har ansvaret i Rusland, ud fra et førstehåndskendskab ved, hvad vi mener, behøver vi en dialog.

Det betyder ikke, at jeg ønsker at ændre Danmarks syn på Rusland. Jeg står stadig meget fast på, at vi skal have EU-sanktioner imod Rusland, for hvis de ikke hjælper med til en fredsproces i Ukraine, Minsk-aftalen, så må vi have en fast holdning over for dem, men samtidig må vi også have en dialog. Derfor har jeg foreslået at ændre det danske syn på at mødes med russiske politikere, og jeg ser frem til at få chancen til dette i de kommende måneder.«

Under Kristian Jensens indledning havde han talt om sit initiativ for at genoplive Det dansk-russiske Ministerråd, der fremmer møder mellem danske og russiske ministre.

Pressekonferencen blev besøgt af journalister fra Rusland, Kina, Norge, Sverige, Tyskland, USA og den arabiske verden, blandt andre.

Pressekonferencen foregik på engelsk; ovenstående er en oversættelse til dansk.

[1] Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7585>

Amelia Boynton Robinson, fhv. bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet i USA, og ledende borgerrettighedsforkæmper, er død, 104 år gammel

27. august 2015 – Vor kære Amelia Boynton Robinson, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet i USA fra 1984 til 2009, døde tidligt onsdag morgen, 104 år gammel. Dermed fandt et overmåde fuldt, produktivt og inspirerende liv sin afslutning. I mere end 25 år, indtil hun trak sig tilbage i 2009, arbejdede Amelia sammen med Schiller Instituttet og Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, og rejste verden rundt

med vort fælles budskab om retfærdighed, ligeværd og borgerrettigheder for alle mennesker overalt på kloden.

Amelia besøgte Danmark to gange som repræsentant for Schiller Instituttet. Blandt højdepunkterne var interviews i DR2's Deadline, TV2 News og Kristeligt-Dagblad. 110 mennesker deltog i et offentligt møde for at høre hende tale om sit lange, spændende liv, sit engagement i Schiller Instituttet, og for at få inspiration til at gøre noget vigtigt med deres liv.

I 1991 og 2003 udgav Schiller Instituttet Amelia Boynton Robinsons selvbiografi, "Bridge Across Jordan," som er oversat og udgivet i flere lande i Europa og Asien.

Vi elsker hende, vi vil savne hende, og vi vil huske hende.

foto ved Michelle Rasmussen

Amelia i Danmark i 2003:

Fra Schiller Instituttets tidligere nyhedsbrev Agro-Nyt, årgang 15 nr. 12, december 2003

EN ENGEL PÅ BESØG

Efter jødernes landflygtighed i Babylon gik der mode i forestillingerne om engle. Man udviklede omfattende teorier om en hærskare af tjenende ånder, hver med eget udseende, egen arbejdsfunktion og naturlig plads i hierarkiet. Øverst stod keruber, serafer og selvfølgelig ærkeengle. Det var muligvis en af de sidstnævnte, der nær fik skræmt livet af en flok hyrder på en mark udenfor Betlehem for cirka to tusinde og tre år siden. »Frygt ikke; thi jeg forkynder Eder en stor glæde, som skal være for hele folket«, sagde englen ifølge

evangelisten Lukas.

I dag består engle for det meste af pap. De er hvide, har vinger på ryggen og trutter i trompet. Og så er de simpelthen ikke til at komme udenom her i december måned. De befolker butiksvinduer, gadeudsmykninger, juletræer og indpakningspapir. Der bliver truttet og fløjet, så det halve kunne være nok. Men de er altså kun af pap og papir. Vi var dog nogle, som var så heldige at møde en rigtig engel her i begyndelsen af december. Hun var to og halvfems år gammel, og hun var sort. Hun kom fra Selma, Alabama og hed Amelia Boynton Robinson. I tre dage var hun hos os. Og hun spredte næstekærlighed og glæde omkring sig, så det lyste i vinternatten.

Amelia Boynton Robinsons historie er den levende historie om den amerikanske borgerrettighedsbevægelse. Under 30'ernes depression delte hun som husholdningslærerinde de allerfattigstes desperate kamp for overlevelse. Hun har set sult og den dybeste armod. Men fra sin tidligste ungdom tog hun kampen op for ligestilling, ligestilling og stemmeret. Omkring hende var lynchninger og umenneskelige fornedrelser hverdagskost. Og endte de hvide en sjælden gang foran en dommer, så var retfærdighed i hvert fald ikke en by i Alabama. I sommeren 1954 mødte hun for første gang en ung ukendt pastor ved navn Martin Luther King Jr. Da havde Amelia Boynton Robinson allerede et kvart århundrede bag sig i kampen for borgerrettigheder. Året efter trådte en ung Rosa Parks op i en bus i Montgomery, Alabama. Efter en lang dags arbejde var hun for træt til at rejse sig, da en arrig buschauffør beordrede hende til at give sædet til en hvid medrejsende. Da unge frk. Parks blev kastet i fængsel, tog Martin Luther King for første gang affære. Dermed var den amerikanske borgerrettighedsbevægelse sat i gang. Alt dette og meget mere kan man læse om i Amelia Boynton Robinsons bevægende bog »Bridge Across Jordan«.

Da Schiller Instituttet blev dannet i 1984, var Amelia Boynton Robinson med fra første færd. Hun er særdeles aktiv i den demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouches valgkamp. Og

hun er en kæmpe inspiration for de mange unge i »LaRouche Ungdomsbevægelsen« i både USA og Europa. Det kan jo aldrig gå helt galt, når vi har en engel blandt os.

AMELIA BOYNTON ROBINSON I KØBENHAVN

Den 1.-3. december fik Schiller Instituttet og LaRouche Ungdomsbevægelsen, LYM, besøg af Amelia Boynton Robinson, en af de helt store skikkelser fra den amerikanske borgerrettighedsbevægelse. Allerede i begyndelsen af 1930'erne tog Amelia, sammen med sin mand, kampen op for de sortes rettigheder i Alabama. Da Martin Luther King, Jr. trådte frem i slutningen af 50'erne, havde hun allerede været aktiv i mere end 25 år. Det var i Amelias hjem i Selma, Alabama, at Martin Luther King samlede borgerrettighedsbevægelsens ledere for at arrangere og planlægge de første store demonstrationer, bl.a. marchen fra Selma til Montgomery, Alabama, den 7. marts 1965. Ved Edmund Pettus-broen blev demonstranterne bombarderet med tåregas, og en hårdt såret og bevidstløs Amelia Boynton Robinson blev efterladt i vejkanten. Det var denne »blodige søndag«, der for alvor satte gang i borgerrettighedsbevægelsen og gjorde den kendt verden over. I 1990 modtog Amelia Boynton Robinson Martin Luther King, Jr.'s Frihedsmedalje, og hun har i mange år været vicepræsident for Schiller Instituttet i USA. Hun er også aktiv i den demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouches valgkamp.

Trods sine 92 år holdt Amelia Boynton Robinson et imponerende tempo under sit besøg i København. Umiddelbart efter sin ankomst mandag eftermiddag var hun i TV-byen for at blive interviewet til DR-2's program »Deadline«. Tirsdag eftermiddag var hun i Folketinget til et varmt og venligt møde med folketingsmedlem Henrik Vestergaard fra partiet Venstre, og tirsdag aften tryllebandt hun 110 fremmødte ved et offentligt møde i Østerbrohuset (op til mødet havde unge fra LYM uddelt 12.000 flyvesedler og opsat plakater overalt på universiteter og højere læreanstalter i det Storkøbenhavnske område).

Onsdag formiddag holdt hun en gæsteforelæsning på Geografisk Institut på Roskilde Universitet. Her havde overvintrende »munkemarxister« i lærerstaben ellers demonstreret deres særegne forhold til ytringsfriheden gennem hysteriske forsøg på at aflyse forelæsningen. I deres øjne bliver man nemlig helt automatisk diskvalificeret fra at ytre sig i det offentlige rum, hvis man har forbindelser til Lyndon LaRouche (70'ernes feberfantasier om LaRouche, EAP og CIA lever lystigt videre i venstrefløjens inderste kerne -red). Onsdag eftermiddag stillede Amelia op til interview med et dansk dagblad, og om aftenen var hun midtpunkt i selskab af unge fra Danmark, Sverige, Tyskland, USA og Venezuela.

På øverste billedet øverst lytter LYM-medlemmerne Ludwig fra Venezuela, Andreas fra Sverige og Tina fra Tyskland intenst til Amelia. Det samme gør Martin Krasnik fra DR-2's »Deadline« på nederste billedet. »Deadline« bragte et interview med Amelia Boynton Robinson den 1. december. Man kunne også høre en nål falde til jorden i Østerbrohuset den 2. december, da 110 tilhørere fulgte Amelias præsentation. På billedet i midten ses et lille udsnit af forsamlingen.

Sin broders vogter: Interview med Amelia Boynton Robinson i Kristeligt-Dagblad den 29. december 2003

Marchen i Montgomery, Kristligt-Dagblad den 29. december 2003

Amelia i Danmark i 2007: klik her.

Flere artikler om Amelias liv og virke:
<http://schillerinstitute.org/amelia/main.html>

Fejring af Amelias 90. fødselsdag:
http://schillerinstitute.org/.../Labor.../conf_sep_2001_mw_.html

Læs et afsnit fra hendes bog her:

http://schillerinstitute.org/books/amelia_excerpt.html

Et begrænset antal af hendes bog er tilgængelig fra Schiller Instituttet.

Dansk astronaut til eksamen i Rusland for at flyve til ISS

Sputnik Danmark, 7. august 2015 – "Danmarks første astronaut Andreas Mogensen fra den Europæiske Rumorganisation gik torsdag i gang med at aflægge prøver før flyvningen. Det sker i centret for kosmonautuddannelse i Stjernebyen uden for Moskva. Han er sat på det nye hold, der skal op til den internationale rumstation ISS. Det beretter RIA Novosti."

Således lyder det i Sputnik Danmarks artikel. Videre lyder det:

"Andreas Mogensen har udtalt, at han er meget begejstret for den forestående mission og håber på at kunne lære noget af den besætning, der er på stationen nu.

'Det er en meget stor ære. Jeg er meget glad for at være den første danske astronaut. Selvom jeg har erfaring fra arbejde på andre områder, så er arbejdet i verdensrummet noget helt andet', sagde han til journalisterne ved eksamenstræningen for den nye besætning, der skal op til den internationale rumstation. Opsendelsen er planlagt til 2. september og skal ske med transportfartøjet Sojuz TMA-18M.

Læs hele artiklen på Sputnik Danmark her.

Se Det danske Schiller Instituts interview med Andreas Mogensen fra 10. oktober 2014.

Schiller Instituttets formand Tom Gillesbergs tale på demonstrationen mod lukning af Irak-kommissionen, 8. august 2015

Det farligste, vi kan gøre, det er at være søvngængere; det er at være folk, der sidder foran Tv-skærmen ... , og bare betragter udviklingen, ser, hvordan det

bliver værre og værre, nøjagtigt, som det skete dengang ... op til Første Verdenskrig. ... eftersom alle forberedte krigen, så blev det til sidst et spørgsmål, ikke OM krigen kom, men HVORNÅR krigen kom! Hvis det sker, hvis man drager den konklusion i Moskva, i Beijing, i Washington og andre steder: KRIGEN KOMMER; det er ikke et spørgsmål om, men hvornår, jamen så drejer det sig om så hurtigt som muligt at få trykket på knappen og få sine atommissiler fyret af.

Den 8. august 2015 holdtes en demonstration på Christiansborg Slotsplads imod lukningen af Irak- og Afghanistan-kommissionen. Begivenhed var arrangeret af: De Visionære – Debatgruppen For Alle. Der var en række talere, bl. a. Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, musikere, og ca. 1-2.000 demonstranter.

Du kan høre Tom Gillesbergs tale nedenfor eller [klik her](#).

Tom Gillesberg: Jeg synes, at dette er et fantastisk initiativ, fordi netop nu, så opfører de fleste sig som søvngængere. De går rundt og gør mere eller mindre det samme, som de plejer, uden at se, at verden netop nu er på vej i krig, er i krig, men også er på vej ind i en atomkrig, hvis ikke vi gør noget. Der er mange løgne, der er blevet afsløret her i dag. Man snakker om løgner, som man i 2001 brugte, fra Anders Fogh Rasmussens side, fra Tony Blairs side, Bush og andre, til at føre Danmark, Storbritannien, USA ind i en illegitim krig; men problemet er, at fordi de løgne aldrig

blev stoppet – altså igen: efter Anden Verdenskrig, så havde man en Nürnberg Tribunal. Så sagde man, at de, der er ansvarlige for krigen, skal stilles til ansvar, så vi undgår, at det her sker igen. Fordi det ikke er sket over for Anders Fogh Rasmussen, Tony Blair, Bush og mange andre, så er den krigspolitik, som Danmark blev en integreret del af i 2001, fortsat. Den er fortsat, ikke bare igennem, at vi sendte F 16-fly til Libyen for at føre krig dér, officielt for at sprede demokrati, folk skal ha' det godt; det ved alle, ikke skete. Men det er samtidig også en del af en krigs- og konfrontationspolitik, som ikke slutter i Irak eller i Libyen og for den sags skyld i Syrien, men som sit direkte mål har at få en direkte konfrontation med Rusland, med Kina; og det indebærer altså også storkrig, og det indebærer også atomkrig, hvis den politik får lov til at fortsætte.

Det er derfor, det her er vigtigt. Det her drejer sig ikke om fortiden; det drejer sig om fremtiden, og det drejer sig også om den helt umiddelbare fremtid. Netop nu er USA i gang med at producere 500 nye, taktiske atomvåben, de såkaldte B-61-12, som er specielle, fordi det er målsøgende atombomber. Det er atombomber, som man kan sætte på F35 Joint Strikefighter fly, nogen af dem, som Danmark skal have, og så kan man bruge dem til, med en stealth-teknik, at gå ind under radarerne og sende dem mod mål, bl.a. i Rusland.

Man arbejder altså allerede nu i USA's politik, og i den politik, Danmark er en del af, med muligheden for at føre atomkrig og kunne vinde en atomkrig. Og hvis vi ikke får stoppet den politik, så får vi atomkrig, og så får vi en atomkrig, der kommer til at lægge menneskeheden i ruiner, og kommer til at lægge Jorden øde.

Det er derfor, det her er så vigtigt, for hvis man havde taget et opgør med løgnene tidligere, hvis Anders Fogh Rasmussen og alle de andre, som løj for at få krig, hvis man havde stillet dem til ansvar, så havde vi stoppet den her proces. Og hvis vi vil undgå atomkrig, så skal vi nu til at sige sandheden, så

skal vi nu sørge for, at sandheden kommer frem, og så skal vi sørge for, at denne proces bliver stoppet.

De gode nyheder er, at mens Anders Fogh Rasmussen, efter dansk politik, har dedikeret sit liv til at skabe mere krig, så er der altså andre kræfter i verden, som vil noget helt andet. Vi har en geometri i verden, hvor BRIKS-landene – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – har indledt et meget tæt samarbejde, har etableret en Ny Udviklingsbank, har etableret en monetær fond, er i gang med at etablere banker med det specifikke formål at skabe økonomisk udvikling; at skabe fred gennem udvikling. Hvor disse lande, hvor Kina og Rusland, rækker hånden frem og siger: 'Lad os samarbejde om det her. Den tid, hvor man kunne løse konflikter gennem krig, må være slut. Forsøger man at løse konflikter gennem krig, så ender det med atomkrig og menneskehedens udslettelse.'

Netop nu er vi i den lykkelige situation, at størstedelen af Jordens befolkning har forstået det. Vi har kun et problem, og det er, at den meget potente militærmagt og økonomiske magt, som findes i USA og i Europa, ikke har forstået det endnu! Det er vores opgave at sørge for, at det sker. Nu er der ikke så mange tilbage på pladsen her, heldigvis har der været flere tidligere; men hvis hver af dem, der har været her i dag, faktisk tager det på sig og siger, 'Jeg vil sørge for, at vi ikke ser menneskehedens udryddelse i en atomkrig, fordi nogle folk bare ikke kunne lade være; jeg vil sørge for, at sandheden nu kommer for en dag; jeg vil stille mig op og være et modigt eksempel, ligegyldigt, hvor meget de så bagtaler mig og siger negative ting; jeg vil gå ud og kæmpe, og jeg vil få andre med mig' – jamen så kan vi, med dem, der er tilbage her, for slet ikke at tale om alle dem, der var tidligere, sagtens vende det her. [klapsalver]

Det farligste, vi kan gøre, det er at være søvngængere; det er at være folk, der sidder foran Tv-skærmen eller noget andet, og bare betragter udviklingen, ser, hvordan det bliver værre og værre, nøjagtigt, som det skete dengang – ikke med Tv, men

alligevel – op til Første Verdenskrig. Alle landene forberedte sig på krig, alle sagde, at de ikke ville have krig, men eftersom alle forberedte krigen, så blev det til sidst et spørgsmål, ikke OM krigen kom, men HVORNÅR krigen kom! Hvis det sker, hvis man drager den konklusion i Moskva, i Beijing, i Washington og andre steder: KRIGEN KOMMER; det er ikke et spørgsmål om, men hvornår, jamen så drejer det sig om så hurtigt som muligt at få trykket på knappen og få sine atommissiler fyret af.

Så det her er farligt. Verden er på 'Launch on warning', og derfor vil jeg bare sige: Lad være med at – igen, der er nok folk, der har sovet Tornerosesøvn længe nok i det her; lad os snakke om tingene.

Tilbage i 1980'erne kunne man se hundrede tusinder af mennesker, der var på gaden og sige, 'Nu må vi gøre noget, for vi vil ikke have atomkrig' – hvor er de i dag, hvor faren er meget større? Det skal vi gøre noget ved; vi skal sørge for, at det sker. Så jeg håber, at alle vil tage den mission på sig, og hvis der er nogen, der ikke kender alle detaljerne, der har brug for noget mere information om noget af det, jamen så stil spørgsmål og få svar. Få den information, I behøver, således, at I kan gå ud og slås og sørge for, at vi vinder det her slag, for som sagt, i dag, det er kun begyndelsen.

Lad os kæmpe, lad os vinde; men lad os gøre det hurtigt, så vi også har en menneskehed at vinde sammen med. Tak. [klapsalver]

RADIO SCHILLER den 10.

august: Vi må styrke modstanden mod atomkrig

Med formand Tom Gillesberg

Klik her.

Sputnik News udgiver artikel og lydfil-interview den 7. juli 2015 med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets internationale præsident

Her er Sputnik News Danmarks artikel, som også blev udgivet i Rusland og mange andre nationer. RT (Russia Today), pravda.ru, og andre media bragte også artikler og henvendelser til interviewet med Helga Zepp-LaRouche.

“En konfrontation mellem Nato og Rusland og Kina er farlig for verden”

Se artiklen på Sputnik News Danmarks side

Hør den 2 min. lange udgave af lydfilen på engelsk, som der refereres til i artiklen.

Hør hele det 16 min. lange interview her:

“I dagene op til BRIKS-landenes topmøde i Rusland den 8. – 9. juli er der i USA blevet udsendt en skrivelse, der opfordrer Washington til at samarbejde med landene i denne gruppe af hensyn til den økonomiske udvikling i verden.

Over 2.000 personer har allerede underskrevet opfordringen – der er tale om amerikanske statsborgere og repræsentanter for internationale organisationer.

En spådom om EU's undergang

Formålet med denne skrivelse om samarbejde med BRIKS-landene er at henlede opmærksomheden på, hvor farlig en konfrontation med Rusland og Kina vil være. Det har formanden for den tyske Bevægelse for Borgerrettigheder, grundlæggeren af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, udtalt i et interview til Radio Sputnik.

(<https://soundcloud.com/radiosputnik/reject-geopolitics-cooperate-with-brics-helga-zepp-larouche>).

Verden står i dag over for to alvorlige trusler, der er indbyrdes forbundne: et sammenbrud i det transatlantiske system og truslen om en atomkrig. Disse trusler skyldes Natos nuværende politik over for Rusland, mener Helga Zepp-LaRouche.

Geopolitikken har allerede været årsag til to verdenskrige. Hvis den fremprovokerer en tredje verdenskrig, nu hvor der findes atomvåben, så vil det betyde menneskehedens tilintetgørelse. Derfor er det vigtigste spørgsmål, hvordan vi kan overvinde den geopolitiske tankegang. Vi må frem til en ny måde at tænke på, der bygger på menneskehedens fælles mål. Tingene skal ikke betragtes fra ét lands, eller én gruppe landes interesser, men ses fra et almenmenneskeligt synspunkt. Vi skal lære at tænke på den samlede menneskehed, og forsøge

at løse alle konflikter her og nu.

Realiteterne er, at BRIKS-landene efter topmødet i Brasilien i 2014 har taget fat på at opbygge et helt nyt økonomisk system – et system, der siger *nej* til det transatlantiske finanssystem, fordi det har spillet fallit. Det har vi kunnet konstatere efter grækernes tapre folkeafstemning. Dette system kan bryde sammen når som helst. Så vil USA og Europa kunne samarbejde med BRIKS-landene. Et samarbejde mellem Eurasien og Europa vil kunne afføde en ny økonomisk verdensorden, til gavn for alle deltagende lande.

© FOTO: NATO

Østrigsk politiker: Nato planlægger at angribe Rusland
Helga Zepp-LaRouche understregede i interviewet til Radio Sputnik, at BRIKS-landene – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydamerika – fremviser en ny model for internationale relationer, det bygger på gensidigt samarbejde”.